

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.477/2013/13.szám

A Kúria a dr. Szemes Marianna pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a főtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága

alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 1.M.724/2011. szám alatt indított és a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. március 21-én kelt 1.M.724/2011/32. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.724/2011/32. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 1997. május 1. napjától 50%-os munkaképesség-csökkenés alapján a 8/1983.(VI.29.) EüM-PM együttes rendelet szerint megállapított rendszeres szociális járadékban részesült. Az alperesi igazgatóság a 2011. augusztus 10. napján kelt határozatával a felperes átmeneti járadék iránti igényét elutasította, mivel a felperes 1997. január 8 óta folyamatosan fennálló, 40%-os mértékű egészségkárosodása (2008. január 1. előtt 50%-os munkaképesség-csökkenés) nem kereső tevékenységének

időtartama alatt keletkezett. A felperes fellebbezése folytán eljáró Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Jogorvoslati Főosztály a 2011. november 4-én napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes kereseti kérelmében kérte annak megállapítását, hogy a 40%-os mértékű egészségkárosodása kereső tevékenysége alatt következett be, mivel ezen állapota csupán 2008. január 1. napjától véleményezhető, míg a korábbi, a munkaképesség-csökkenéssel kapcsolatos szakvélemények hatályukat veszítették. Az alperes a kereset elutasítását kérte, határozatai jogi és ténybeli indokait fenntartva.

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.724/2011/32. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A perben kirendelt dr. K. J. orvosszakértő szakvéleményében rögzítette a felperes vonatkozásában a 40%-os össz-szervezeti egészségkárosodást 2008. január 1. napjától, míg az 50%-os munkaképesség-csökkenést 1997. január 8. napjától folyamatosan véleményezte. A felperes állapotában 1997. január 8. óta az ellátásra jogosító állapotrosszabbodás nem következett be, ezen időpont óta a felperes egészségi állapota folyamatosan állandó. Az eljárás során nem volt vitatott, hogy a felperes 1997. január 8. napján kereső tevékenységet nem folytatott, így az átmeneti járadékhoz szükséges jogosultsági feltétellel nem rendelkezett.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet megváltoztatását. Álláspontja szerint a bíróság a 387/2007.(XII.23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) előírásait helytelenül alkalmazta, ezért az ítélet megváltoztatásának van helye. Hivatkozott arra, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta az igazságügyi orvosszakértői szakvéleményt, amely a 40%-os mértékű össz-szervezeti egészségkárosodást 2008. január 1. napjától véleményezte, mely időpontban a felperes munkaviszonnyal rendelkezett, tehát az átmeneti járadékhoz szükséges jogosultsági feltétel fennállt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet - a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.

A Kr. 3. § alapján átmeneti járadékra egyéb feltételek mellett az a személy jogosult, akinek legalább 40%-os mértékű egészségkárosodása a kereső tevékenység folytatásának időtartama alatt - ideértve a

kereső tevékenység megszűnését követően folyósított táppénz, baleseti táppénz és az Flt. szerinti pénzbeli ellátás időtartamát is - keletkezett.

Peradat, hogy a felperes 1997. január 8 óta folyamatosan rendszeres szociális járadékban részesül. Ezzel összefüggésben rámutat a Kúria, hogy az ellátás megállapításakor hatályban volt 8/1983.(VI.29.) EüM-PM együttes rendelet 22. §-a alapján a rendszeres szociális járadék megállapításának egyik feltétele volt az 50%-os mértékű munkaképesség változás bekövetkezése. Mindez szintén azt támasztja alá, hogy a felperes munkaképesség-csökkenése 1997. január 8 óta folyamatosan fennállt, a 2008. évi munkaviszony előtt elérte az 50%-os mértéket.

A felperes által hivatkozott és 2008. január 1. előtt keletkezett szakvélemények egybehangzóan 50%-ban határozták meg munkaképesség-csökkenésének mértékét. Ezzel egyezően a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő alapos és a felperes előadását is figyelembe vevő szakvéleménye egyértelműen tartalmazza, hogy 1997. január 8. napjától 50%-os mértékű volt a munkaképesség-csökkenésének, 2008. január 1. napjától pedig (jogszabály-változásra tekintettel) 40%-os volt az össz-szervezeti egészségkárosodásának mértéke.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a perben kirendelt orvosszakértő a szakvéleményében és annak kiegészítésében hiánytalanul értékelte és figyelembe vette a felperes által hivatkozott betegségeket.

A 2008. január 1-jétől hatályba lépett Kr. és a rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Rjtv.) értelmében a korábbi munkaképesség-csökkenés helyett az egészségkárosodást kell vizsgálni. Ezzel összefüggésben módosultak a százalékos arányok is és az egyes társadalombiztosítási ellátásokat eltérő mértékű egészségkárosodás alapján lehet megállapítani, amely azonban megfeleltethető a korábbi munkaképesség-csökkenés bizonyos mértékének. A másodfokú társadalombiztosítási határozat egyértelműen tartalmazza, hogy a korábbi 50%-os munkaképesség-csökkenés 2008. január 1-jétől - a jogszabály megváltozása miatt - 40%-os egészségkárosodásnak felel meg. Ebből tehát nem a felperes állapotának eltérő minősítése következik, mindössze az új rendszernek megfelelő értékelés. Az ítéletben helyesen szerepel, hogy a felperes állapota a szakvélemény alapján 2008. január 1-jétől 40%-os egészségkárosodásnak felelt meg.

A munkaügyi bíróság Kr. 3. § megsértése nélkül helytállóan döntött a felperes keresetének elutasításáról, mivel a lefolytatott bizonyítás adatai nem támasztották alá azon felperesi állítást,

hogy az előírt egészségkárosodása csak 2008. január 1. napja után keletkezett volna. A felperes egészségkárosodása kezdő időpontjával kapcsolatos vitás kérdést a bíróság a rendelkezésre állt igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján bírálta el, a szakkérdésben adott vélemény megállapításait a perben beszerzett orvosi dokumentumok a felülvizsgálati kérelem állításával szemben nem cáfolták. A megelőző eljárásban készült igazságügyi orvosszakértői vélemény és a további szakvélemények figyelmen kívül hagyására nem adtak alapot a felperes által hivatkozott körülmények, illetőleg a jogszabály változás, valamint az, hogy a 40%-os egészségkárosodás megállapítása alapjául szolgáló egyes megbetegedések 2008. január 1. előtt még nem voltak kialakultak.

A Kr. 10. § (2) bekezdés alapján a felperes tévesen vonta le azt a következtetést, hogy önmagában a legutolsó munkaviszonyának megszűnését követő 24 hónapon belüli igényérvényesítés számára jogot keletkeztet. A Kr. hivatkozott rendelkezése az igényérvényesítés jogvesztő határidejét határozza meg és nem ad felmentést az egyes ellátásokra megállapított feltételek fennállása tekintetében.

A munkaügyi bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatva az irányadó szakkérdésben aggálytalan szakvélemény alapján okszerűen állapította meg a tényállást.

Mindezek alapján a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megtérítését nem kérte, ezért a Kúria e tárgyban - a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján - mellőzte a határozathozatalt.

A Kr. 10. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Tny. 81. § értelmében az eljárás illeték- és költségmentes, ezért a felülvizsgálati eljárás illetékét és a pereszes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját (2011. évi LXXX. törvény 11/A. §) a magyar állam viseli.

Budapest, 2014. június 11.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő